

Nýttkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Auglýsing um að auglýsingar frá stjórnarráði Íslands 20. ágúst og 24. sept. 1884, 8. ágúst og 14. sept. 1885 og 22. maí 1886 skuli að nokkru leyti úr gildi felldar; undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 16. apríl 1887 (A. nr. 2, bls. 4—5).

Skýrsla

51

um aukafund amtsráðsins í suðuramtinu 20. október 1886.
(Niðurlag).

Amtsráðið ræddi málefni þetta ítarlega og komst að þeirri niðurstöðu, að það sæi sjer ekki fært, að veita samþykki sitt til þess, að sýslunefndin fengi að taka 19,700 króna lán uppá sýslusjóðinn, fyrst og fremst af því, að amtsráðið, eptir því sem því er kunnugt um ástandið í sýslunni, ekki getur álitnið að sýslan þurfi sem hallærislán svo mikið lán, sem beðið hefir verið um, og í annan stað af því, að amtsráðið ekki fær sjeð hvernig sýslan fái endurborgað slíkt lán auk áður fengins láns (að upphæð 20,000 kr.), og í þriðja lagi af því, að amtsráðið getur búizt við að aðrar sýslur í suðuramtinu einnig kunni að þurfa að fá hallærislán, en amtsráðinu hinsvegar er kunnugt um, að lands-sjóður ekki hefir mikið fje nú handbært til hallærislana, og í fjórða lagi af því, að amts-ráðið álitur að engin sýsla fyr en í síðustu lög eigi að taka hallærislán, pareð meðal annars vel getur að borið, að hinir einstöku hreppar sýslunnar á sínum tíma ekki geti endurborgað þann part lánsins, sem þeir fá, sem þá verður að jafna á allt sýslufjelagið, og lánið þannig, ef til vill, verður borgað af þeim hreppum, sem ekkert af því hafa fengið.

Amtsráðið vill þar á móti leyfa sjer að benda sýslunefndinni á, að hún sjálf hefir heimild til þess eptir 26. gr. sveitarstjórnarlaganna 4. lið að leyfa, að hreppsnefnd-irnar megi leggja á hreppsþúa framýfir þriðjung af útgjalda-upphæð þeirri, er jafnað hefir verið á að meðaltali hin næstu 3 ár á undan, og ef það ekki dugir, að sýslunefndin enn fremur eptir sömu lagagrein, 7. lið, getur veitt hreppsnefndum hinna einstöku hreppa, sem þess æskja, leyfi til þess að taka lán handa hreppunum, og treystir amtsráðið því, að ef sýslunefndin beitir þessu valdi sínu með gætni og framsýni, þá geti sýslunefndin ráðið fram úr þeim vandræðum, sem eru þar fyrir hendi nú.

Forseti bar það upp fyrir amtsráðinu á þessum fundi, að hann eptir samráði við hreppsnefnd Ölvshrepps hefði í sumar látið gera að sæluhúsinu á Kolviðarhóli, sem þótti alveg nauðsynlegt, og hefði sú aðgerð kostað 100 kr. 43 a.

Amtsráðið samþykkti, að forseti mætti borga þessa upphæð úr jafnaðarsjóði suð-uramtsins.

Frekara var eigi fyrirtekið. Fundi sagt slitið.

E. Th. Jónassen.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um að útlend fiskiskip hafi 52
leyfi til að flytja feng sinn í land á Íslandi og selja hann þar. — Útaf fyrirspurn 17. marz.
frá utanríkisstjórninni eptir tilmælum enska sendiherrans hjer í bænum viðvíkjandi því,
hvort íslensk lög leyfi enskum fiskimönnum að lenda á Íslandi og selja þar feng sinn,
hef jeg í dag svarað utanríkisstjórninni, að eptir verzlunar- og fiskiveiðalögum þeim,
11. dag maímán. 1887.

52 sem gildi á Íslandi, sje ekkert því til fyrirstöðu, að útlend fiskiskip komi á löggildar
 17. marz. hafnir á Íslandi, til þess að flytja veiði sína þar í land og selja hana kaupmönnum þeim, sem þar búa, en að sú skylda hvíli á skipstjóra samkvæmt analogíu laga 17. des. 1875 að skýra hlutaðeigandi lögreglustjóra eða hreppstjóra frá komu sinni áður liðnar sjeu 24 stundir frá því skipið lagðist á höfn, og skoðar svo lögreglustjóri eða hreppstjóri skjöl skipsins og hefir eptirlit með, að eigi sje farið í kringum verzlunar- og tolllög landsins eða þau brotin, en fyrir eptirlit þetta beri að greiða hlutaðeigandi yfirvaldi þóknun, sem nákvæmar sje tiltekin í nefndum lögum.

53 *Bréf ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um greiðslu árgjalda frá einu*
 18. apríl *prestakalli til annars.* — Í þóknanlegu bræfi, dags. 7. febr. þ. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, látið í ljósi álit yðar um, hvernig því skuli komið í kring, að fá fram-
 gengt ákvörðuninni í 3. gr. laga 27. febr. 1880, um að gjald það, sem samkvæmt 1. gr. á að greiða frá einu prestakalli til annars, skuli sem mest greiða með fasteignum eða afgjaldi fasteigna, en fjárlögin fyrir 1886 og 1887 5. gr. 1. og 13. gr. A b. 1. ætlast til að þessi ákvörðun verði framkvæmd. Þegar þjer í þessu skyni voruð búinn að láta stiptsyfirvöldin útvega yður skýrslur frá prófastsdæmunum bæði um jarðeignir prestakalla þeirra, sem árgjald á að greiðast frá, og um afrakstur af hverri þessara jarðeigna fyrir sig eptir meðaltali 5 hin síðustu ár, hafið þjer komið fram með ýmsar tillögur, sem eru byggðar á þessum skýrslum prófastanna og uppástungum stiptsyfirvaldanna. Tillögur yðar ná þó eigi til allra prestakalla þeirra, sem hjer eiga hlut að máli, þar sem þau prestaköll, sem lögin 27. febr. 1880 enn ekki hafa orðið framkvæmd í, eru eðlilega ekki tekin með, og auk þess vantar enn skýrslur um fáein prestaköll, sem þjer síðar ætlið að koma fram með tillögur um. Enn fremar hafið þjer tekið það fram, að hvorki sje það tilgangur laganna, að árgjaldið skuli skilyrðislaust greitt með fasteignum eða afgjaldi fasteigna, nje heldur eigi eða geti slíkt átt alstaðar heima, en að skilyrðin fyrir því hljóti að vera:

- 1., að prestakall það, sem gjald á að greiðast frá, eigi fasteignir, sem taka má undan umráðum prestsins og sem afgjaldið af hrökkvi fyrir gjaldinu af brauðinu;
- 2., að jarðeignir þessar sjeu svo, að telja meg með nokkurn veginn vissu, að þær gefi jafnmikið af sjer hjer eptir eins og hingað til, og þannig geti jarðir þær, sem liggja undir skemmdum, eigi komið til greina;
- 3., að prestakall það, sem taka á við gjaldinu, sje svo nærri, að hentugt sje að leggja til þess fasteignirnar.

Svo hafið þjer og vakið athygli á því, að gjald frá einu prestakalli til annars stundum geti greiðst með öðru en jarða-afgjöldum, t. d. með prestsmötu frá annexúrkirkjum eða fyrverandi klaustrum eða með vöxtum af innstæðu prestakallsins.

Með þessum athugasemdum og eptir að þjer síðan hafið farið yfir og látið í ljósi álit yðar um hvert einstakt prestakall, sem gjald á að greiða af, hafið þjer komið fram með tillögur yðar um, að framkvæma ofangreinda ráðstöfun á þann hátt, sem síðar segir, að því er snertir þessi 7 prestaköll:

1. Saurbær á Hvalfjarðarströnd í Borgarfjarðarprófastsdæmi. Þaðan eiga að greiðast 300 kr., og er lagt til, að þær greiðist Lundar prestakalli í sama prófastsdæmi með þessum jarðaafgjöldum: